

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 47. Justi Lipsii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. deratis Regis jussu debitas luebant pa
 A. C. 1606. nas, Rokoffani inde irritati denuo ad
versus Regis copias movent: dimica-
 tur utrinque, victoria tamen in an-
 piti relicta. Ergo rursus de concordia
 agitur, Rege subditorum sanguini pa-
 cente, & Rokoffanis ad pacem nece-
 sitate compulsis; incautius enim pro-
 gressi, hinc fluvio, inde circumfusi
 agminibus regiis inclusi effugere hau-
 poterant: Tandem vero utrinque con-
 ventum, ut Razivilius necnon Craco-
 viensis Præfectus in proximis Regni co-
 mitiis ad reddendas suæ rebellionis ra-
 tiones se judicio sisterent, fide data, ut
 neutri id fraudi esset. Ceterum sanio-
 res haud diffitebantur, ad tuendam
 Regni tranquillitatem plurimum inter-
 esse, ut nimia Nobilitatis licentia justis
 temperamento reprimeretur: Protestan-
 tes tamen vociferabantur, quod exal-
 tata Regia potestate libertas conscientiarum
 concessa labefactaretur, idque sibi et
 magis persuadebant, quod Jesuitæ, qui
 consiliis *exoticis*, ut inquebant illi, fere
 reguntur, plurimum auctoritate in Aula
 pollerent, atque eandem querelis con-
 tra Protestantes motis turbarent.

§. XLVII.

Justi Lipsii obitus.

Inter

Inter hæc Justus Lipsius Vir illo ævo Sæc, XVII.
 doctrinæ & eruditionis fama longe A. C. 1606.
 clarissimus supremum obiit diem. Hic
 Iscanii in Brabantia die decima octava
 Octobris anno Christi millesimo quin-
 gentesimo quadragesimo septimo ex per-
 vetusto Bruxellensium genere ortus a
 teneris præclara ingenii sui specimina
 edidit: vix duodecimum ætatis suæ an-
 num attigerat, cum jam Athæ Hanno-
 niæ urbe carmina, & orationes com-
 poneret. Inde Coloniam ac postea Lo-
 vanium delatus, anno Domini millesi-
 mo quingentesimo sexagesimo quinto,
 Schotto & Clenardo celeberrimis Ma-
 gistris, Philosophiæ operam navabat,
 haud neglecto jurisprudentiæ studio:
 præcipue tamen sese humanioribus li-
 teris, ac antiquitatum cognitioni im-
 pendeat, magisterio usus Cornelii Va-
 lerii: Utroque autem Parente orbatus,
 cum jamjam trium linguarum scientia
 necnon lucubratione sua *de variis lectio-
 nibus* ingens sibi nomen comparasset,
 Romam profectus est, ubi Granvellani
 Cardinalis subsidio in librorum scriniis
 arcana quæque ac recondita vetustatis
 monumenta singulari studio collegerat:
 Roma autem discedens ac Lovanium
 reversus, a sese nonnihil discessit, pau-
 lulum voluptati, animoque suo obse-
 cutus: verum Caroli Longii viri doctis-
 simi

*Jan. Nic.
 Erythr.
 Pinac. III.
 Dupin. No-
 vell. Bibl.
 tom. 17.
 Thuan. l. 136.
 Miræ.
 Script.
 Sæc. XVII.*

Sæc. XVII. fimi hortationibus ad seipsum reverti
 A. C. 1606. libros *de constantia* elucubravit, Re
at
Vi
ce
B
qu
ex
pa
tic
tr
b
c
d
fu
p
li
V
d
a
to
d
se
d
p
a
t
A
a
i
n
p
t
 que ita multo post Viennam Austrum
 venit, a Maximiliano II. perhonorificè
 exceptus: nihilominus patrii soli
 more abreptus in Belgium reverti con
 stituit, sed per Saxonæ fines iter
 ciens, cum omnia sua bona in tumultu
 Belgico direpta intelligeret, Jenæ Pro
 fessoris munus obire compulsus est,
 voluto autem anno Coloniam, inde Le
 vanium redux, ibidem Jurispruden
 tiam publice tradebat, brevi tamen
 Lugdunum Batavorum evocatus tunc
 decim omnino annis cum summo om
 nium applausu vastissimæ eruditionis
 suæ præceptis Auditores suos imbu
 bat. Insimulabatur, quod ibidem Pro
 testantium sectæ nomen dedisset: sed
 ille palam declarabat, quod quidem Ba
 tavinæ Cathedræ munus, nunquam ta
 men Batavinæ patriæ Religionem pro
 fessus hunc locum tanquam corporis
 non autem animæ suæ asylum selegit
 set: quinimo Lipsius inter medios Se
 ctatores adversus Theodorum Cornhe
 tium aliosque Novatores Religionem
 Majorum egregie vindicabat: Tandem
 vero clam ex Hollandia secessit, eo quod
 animæ suæ salutem, ut inquebat, præ
 sentis vitæ commodis præferret: Vix
 inde pedem efferebat, cum Pontifex
 Reges

Reges, Duces, Principes, Republicæ Sæc. XVII.
 atque Academiæ ferme omnes hunc A. C. 1606.
 Virum maximis ad se præmiis evocare
 certarent, ipse vero grati animi impulsu
 Brabantix Ordinum precibus cessit, eis-
 que suum, quo hoc in genere nullum
 exactius prodiit, opus *de Cruce* nuncu-
 pavit, atque usque ad obitum suum an-
 tiquitatum Historiam publice Lovanii
 tradidit, ubi Albertus Archidux & Isa-
 bella ejus conjux sæpius eundem, præ-
 cipue cum semel Panegyrii Trajano
 dictam interpretaretur, audire dignati
 sunt: suum erga Beatissimam Virginem
 pietatis studium specialiter enituit, dum
 librum de Historia & miraculis Beatæ
 Virginis Halensis, atque alium de pro-
 digiis B. V. Sichemensis conscripserat,
 ac primæ argenteam plumam, alteri
 togam suam optimam pellibus suffultam
 dono dederat, quo tamen pietatis ob-
 sequio Protestantium irrisiones, mor-
 daces linguas & calamos effugere haud
 poterat; quippe mox Petrus Denaisius
 anno Salutis nostræ millesimo sexcen-
 tesimo quinto librum sub titulo *de Idolo
 Hallensi*, & Georgius Thomson Scotus
 anno sequenti alium *de Idolo Sichemensi*
 injuriis, convitiis & scurrilitatibus ple-
 num Lugduni edebant, quos tamen
 petulantes irrisores Lipsius potius con-
 temptu, quam calamo refellendos cen-
 suit,

Sæc. XVII. fuit, parvo duntaxat libello, qui *Re*
A. C. 1606. *jeſtiuncula* nominatur, honorem suum
 vendicans. Anastasius tamen Cochle-
 tius Carmelita Denaisium edito libro
 sub titulo: *Palæſtrita honoris Divæ Vir-*
ginis Hallenſis pro Juſto Lipſio, & Clau-
dius Doſqueius Thomſonum, ſua lucubra-
tione, ſcutum B. Virginis Sichmenſis in-
ſcripta confutarunt. Uterque liber Am-
 verpianis literis, & quidem prior ann-
 milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo, poſte-
 rius autem nono poſt anno prodit.
 Tandem die decima quinta Martii Febr-
 correptus, cum mortem ſibi inſtare an-
 mo præſagiret, expiata conſcientia, Sa-
 crisque ritu Chriſtiano ſuſceptis Lovani-
 anno ætatis ſuæ quinquageſimo nono
 die vigefima tertia ejuſdem Menſis in-
 ter teneros Chriſti Crucifixi amplexu
 tanta animi conſtantia & tranquillitate
 animam Deo reddidit, ut non ſcripto
 modo, ſed & facto ſe Philoſophum Chri-
 ſtianum comprobaret. Elatus eſt ad
 Eccleſiam Franciſcanorum humeris ve-
 uti univerſæ Academiæ, certantibus
 inter ſe Academicis, quis eorum poſte-
 remum hoc Præceptor ſuo meritiffimo
 obſequium præſtare poſſet: Deſuncto
 parentabat Gerardus Corſelius Juris
 utriuſque Doctör ac Lipſii Prædeceſſor
 eleganti ac diſerta oratione, quam Bal-
 duinus in ſuo Chronico recitat. Biblio-
 thecam

Baldwin. in
 Chronic. mo-
 val. p. 956.

thecam Guilielmo Græfio Nepoti suo, Sæc. XVII.
 Græcos manuque exaratos Codices A. C. 1606.
 Lovaniensibus Jesuitis, flores atque ar-
 busculos Wiringo & Blylenio vigilum
 Præfecto, numismata denique Vilenio
 & Woverio antiquitatum peritissimis
 reliquit. Observandum denique, quod
 Lipsius in suo libro de miraculis B. V.
 in Aspricolle seu Sichemensi non pauca
 ex libro Joannis Miræi Antverpiensis
 Episcopi de beneficiis B. V. M. in Aspri-
 colle edito deprompserit.

§. XLVIII.

*Ejusdem Scriptoris opera atque de
 illis, eorumque stylo judicium.*

Dederat se Justus Lipsius potissimum Dupin. l. c.
 scientiis Politicis atque Ethicis, Valer. Andr.
 quocirca inter copiosissima ingenii sui in Bibl. Belg.
 monumenta sex majoris formæ volumi-
 nibus comprehensa, atque Amsteloda-
 mi, & postea Antverpiæ impressa repe-
 riuntur pauca de rebus Ecclesiasticis
 tractantia, ex quibus tamen præter jam
 recensita ceteris palmam eripiunt ejus-
 dem libri tres *de Cruce*: Præterea scri-
 psit I. libros duos de constantia. II.
 Manuductionem ad Stoicam Philoso-
 phiam. III. Physiologiam Stoicorum.
 IV. Disputationem pro loco de terra
 pretiosa. V. Centurias ad Belgas, Ger-
Hist. Eccles. Tom. LIV. I ma-